

Слѣдъ това отивамъ по мѣсечината да посѣти приятелтъ и едноживѣющаго си попъ Станча Колевъ, който още отъ утринъта се бѣше раздѣлилъ отъ менъ съ другаритѣ ми и бѣше цѣлъ день подиръ дирята на руската конница, за когото чухъ че си дошълъ, а сега занятъ въ домашнитѣ си приготовления за утрѣшния день, да го попитамъ и да се науча какъ сж направили Русцитѣ и до кждѣ се отишли него день? Намирамъ го у тѣхъ, поздравихъ го и захванахъ да го питамъ: „Дѣдо поне, вий днеска цѣлъ день ходихте съ войската, до кждѣ стигнахъ и на кждѣ се спрѣхъ Русцитѣ; щото ще има ли бѣгъ или нѣ?

Отговори ми: „че той докрай не е ходилъ съ тѣхъ а се запрѣлъ въ селото Баджанли у Димитра, дѣто тамъ е посѣдѣлъ и си почивалъ съ коньтъ единъ два часа; та послѣ като не е имало нужда да придружава войскитѣ които карали все бърже конетѣ си, а мойтъ конь, като слабъ не бѣше въ сила да ходи съ тѣхъ и се завърнахъ.

Е какъ разбра работата, ще се биятъ ли тамъ на турското село Кара-Бупаръ при станцията или нѣ? — Каза ми: че казоватъ, какво Турцитѣ тамъ били сж събрали твърдѣ много, дѣто не били въ сила Русцитѣ да се биятъ съ тѣхъ, като нѣмали много топове, а имали само нѣколко конски точета, които не могли да ги стигатъ; за това искатъ да кажатъ, че се оттеглили да идатъ въ Стара-Загора да зематъ и голѣмитѣ топове съ тѣхъ си, че тогава да се биятъ. — Сега като е така, какъ ви се вижда, ще можатъ ли да се биятъ или ще да се бѣга? — На това не мога ви отговори, учителю; нѣ както се вижда всицитѣ людѣе се настражили и искатъ да отиватъ къмъ Стара-Загора; то и ний трѣбова да се поприготвимъ. — Ами днесъ отишлиятѣ людѣе на Кара-Бупаръ още чакатъ ли тамъ? — Да! има една часть руска конница и други много людѣе, казоватъ околнитѣ села, отидохъ и чакатъ да го разбиятъ Русцитѣ и да правятъ яма. — Нѣ вѣрватъ ли тии, че ще се разбий, когато не сж много Русцитѣ и нѣматъ доволно топове, като се върнали и не пристигатъ вече изново? — Кой знае да ли ще може да се случи това; нѣ люди безумни людѣе